

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5

гр. София, 05.02.2025 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на пети февруари
през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ П. СТОЯНОВА
в присъствието на прокурора К. Т. К.
като разглежда докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно
наказателно дело № 20256000600002 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 64, ал. 7 и сл. от НПК.

С протестираното определение № № 4/28.01.2025 г. по ЧНД № 4/2025 г.
по описа на Военен съд – Пловдив е взета мярка за неотклонение „Парична
гаранция“ в размер на 500 (петстотин) лева по досъдебното производство №
7-Рп/2025 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив спрямо
обвиняемия ефрейтор М. Г. Г. от военно формирование - К..

С частния протест на прокурор полк. Андонов от Военно-окръжна
прокуратура – Пловдив се иска определението на Военен съд - Пловдив да
бъде отменено, като се вземе спрямо обвиняемия ефрейтор М. Г. най-тежката
мярка за неотклонение „Задържане под стража“. В протеста се изтъква, че
спрямо Г. е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 3 и т. 5а,
вр. чл. 130, ал. 2 от НК.

Сочи се, че от материалите от досъдебното производство може да се
направи обосновано предположение, че обвиняемия Г. е извършил
престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Макар да няма опасност
обвиняемият да се укрие, то съществува реална опасност същият да извърши
друго престъпление по отношение на майка си.

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативната
прокуратура дава становище протеста да бъде уважен, като определението на
Военен съд - Пловдив да бъде отменено и се вземе мярка за неотклонение
„Задържане под стража“ спрямо обвиняемия ефрейтор М. Г..

В съдебно заседание обвиняемият Г. и защитникът му адв. С. Г. от АК -
П. считат, че определението на Военен съд - Пловдив, с което е взета мярка за
неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 500 лева следва да бъде

потвърдено, т.е. оставено в сила.

Сочи се, че първоинстанционният съд много правилно е определил тази мярка за неотклонение, съобразявайки се с всички доказателства, събрани по делото.

Защитата изтъква, че обвиняемият Г. е с постоянен адрес – гр. К., бул. „.....“ № Твърди се, че няма опасност нито да извърши друго престъпление, нито да се укрие. Соци се от адв. Г., че в случая за подобно деяние следва да се приложи разпоредбата на чл. 78а от НК и делото да приключи с административно наказание, като подобно искане за споразумение е внесено в прокуратурата. Подробно се изтъкват грижите, които обвиняемият Г. полага за майка си, както и фактът, че самата тя многократно сочи, че е виновна за инцидента от 25.01.2025 г., а не синът ѝ.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по досъдебното производство и обжалвания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Протестът срещу определението на Военен съд – Пловдив е подаден от легитимно лице (Военно-окръжна прокуратура – Пловдив) в законоустановения срок чрез съда, постановил първоинстанционния съдебен акт и е процесуално допустим.

С постановление от 26.01.2025 г. (том 1, л. 14-15 от досъдебното производство) на военен разследващ полицай при РС „Военна полиция“ П. на ефрейтор М. Г. е повдигнато обвинение по чл. 131, ал. 1, т. 3 и т. 5а, вр. чл. 130, ал. 2 от НК за това, че на 25.01.2025 г., около 09.30 часа, в с. В.Л., община К., област П., в къща на ул. „.....“ № ... причинил лека телесна повреда, изразяваща се в причиняване на болка или страдание без разстройство на здравето на гражданско лице М. Т. Г.а, негова майка, при условията на домашно насилие.

С определение № 4/28.01.2025 г. по ЧНД № 4/2025 г. по описа на Военен съд – Пловдив на обвиняемия Г. е била взета мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 500 лева, като искането на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ не е било уважено.

Основният съд е приел, че е налице обоснованото предположение за участие на обвиняемия Г. в извършване на престъплението, за което му е повдигнато обвинение, като излага подробни мотиви затова в своето определение, посочвайки показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства по делото.

От друга страна Военен съд - Пловдив е приел, че не съществува реална опасност обвиняемият Г. да се укрие или да извърши друго престъпление, доколкото същият не е осъждан, няма криминално поведение, има постоянен адрес, местопребиваване и работа във военно формирование. Сочат се отличните му характеристични данни, това, че е награждаван седем пъти и че

същият полага грижи за болната си майка и двете си деца, за които плаща издръжка след развода със съпругата си. В заключение е направен извода, че обвиняемият не е с висока степен на обществена опасност.

Поради гореизложеното е взета спрямо обвиняемия мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 500 лева, като в този смисъл основният съд не уважава искането на прокуратурата за вземане на най-тежката мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Военно-апелативният съд, след като извърши проверка на съдебния акт и направи актуална самостоятелна преценка дали е налице обосновано предположение за извършване на престъплението, намери, че събраните до момента по делото доказателства, проследени в хронологичната им зависимост и логическата им последователност, в необходимата и достатъчна степен за този етап от наказателното производство дават възможност да се формира устойчив извод, че за обвиняемият ефрейтор Г. са налице в достатъчна степен на убедителност данни за съпричастност към инкриминираното деяние, за което му е повдигнато обвинение. Основният съд е посочил подробно доказателствата, от които може да се направи обоснованото предположение за съпричастност на обвиняемия към деянието и настоящия състав няма да ги преповтаря, като ги възприема изцяло.

По отношение на това дали съществува реална опасност обвиняемият Г. да се укрие или да извърши престъпление с оглед разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от НПК въззивната инстанция счита доводите и аргументите изложени в тази насока от основният съд в неговото определение за правилни и законосъобразни. Правилно е прието от Военен съд – Пловдив, че няма как обвиняемият да се укрие и да извърши ново престъпление спрямо майка си, доколкото е с постоянен адрес, работи във военно формирование, с отлична характеристика е и е многократно награждаван. След развода плаща издръжка на двете си деца (както сам сочи пред основния съд по 270 лева на дете). Отделно се грижи за болната си майка (независимо от инцидента, предмет на разглеждане на настоящото дело), като я снабдява с храна, лекарства, дърва, подпалки.

Въззивният съд, също като основния, не приема доводите на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив, изложени в протеста и на представителя на Военно-апелативна прокуратура за това, че обвиняемият може да извърши друго престъпление. Това е така, тъй като не може да бъде изведен извод за трайно незачитане от страна на обвиняемия на установените правила, осигуряващи обществения ред и превенцията на личността. Към настоящият момент обвиняемият Г. не е обвиняем по други висящи наказателни производства, не е осъждан, което не обуславя реална опасност обвиняемият да извърши друго престъпление, с което да възпрепятства разследването по делото.

Настоящата съдебна инстанция счита, че определението на Военен съд - Пловдив следва да бъде потвърдено, доколкото не са налице предпоставките

за вземане на най-тежката мярка за неотклонение посочени в чл. 63, ал. 1 от НПК, а именно към момента не съществува реална опасност обвиняемият Г. нито да се укрие, нито да извърши друго престъпление.

Въззивната инстанция намира размера на определената гаранция – 500 лева за съответстващ на обвинението, което е повдигнато на Г., като съобрази тежкото му семейно и материално положение, изложено по-горе.

С оглед изложеното и на основание чл. 64, ал. 8 от НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 4/28.01.2025 г. по ЧНД № 4/2025 г. по описа на Военен съд – Пловдив, с което е оставено без уважение искането на прокурор от Военно-окръжна прокуратура – Пловдив за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемия обвиняемия ефрейтор М. Г. Г. от военно формирование - К. и му е взета мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 500 лева.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____